

og forsvare vort Standpunkt baade her og andesteds, saa det ærede Medlem kan være lige saa overlegen og høitidelig, han være vil overfor mig, saa rører det mig ikke og nytter ikke ham det sjerreste. Jeg staa her paa dette Sted som Medlem for Ribe Amts 3die Valgtreds og han som Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds, og vi have Lov til her under Formandens Ledelse gjenfaldig at ndvillige vore Anskuelser, og det gjør jeg derfor ogsaa med den største Freidighed, naar jeg tror, jeg har Ret. — Først vil jeg da sige det ærede Medlem, at han behøver ikke at lære mig, hvorledes Amtsraadet er sammensat, thi det vidste jeg, før jeg saae ham; og naar han nu kommer og læser op af Hof- og Statskalenderen, at Proprietær H. Christoffersen fra Raab er Medlem af Laanebestyrelsen, saa er det urigtigt. Jeg vil bede det ærede Medlem se efter paa den Hof- og Statskalender, han benyttede, hvad Aarstal den er fra, og hvis den er fra sidste Aar, saa maa det være en Trykfeil; thi det er Gaardeier Jørgen Jakobsen af Drøsbæk, der er Medlem af den paagjældende Laanebestyrelse og Kristiansen blev netop smidt ud fra den Plads af os Venstremænd i Amtsraadet. Staar han dog som Medlem, saa er det altsaa konstateret, at Hof- og Statskalenderen ikke er rigtig — saa er saameget vist. Det ærede Medlem kan være ganske rolig for, at naar jeg er staaet op her og har taget Ordet, saa er det netop for at være med til at slaa til Lyd for, at vi netop kunne komme til, naar vi skulle vælge Laanebestyrelsesmedlemmer i Amtsraadet, at tage denne Sag op fra de mindre Landeieendomsbesidderes Standpunkt, saaledes at de kunne faae Mænd ind i Laanebestyrelserne. Det har jeg været med til fra denne Side i min Egn, saaledes at vække Opmærksomhed for Sagen. Naar derfor det ærede Medlem kommer med sine store Udbillinger om, hvorledes Amtsraadene ere sammensatte, og hvad Resultatet bliver, saa siger jeg, det kan være gode Theorier, men jeg skjønner, at Pragis er noget Andet. Naar jeg staa her som et Medlem af Skanderborg Amtsraad, der har været med til at sætte en Venstremænd ind i Laanebestyrelsen, saa maa det ærede Medlem tillade mig, at jeg har Lov til som i mit første Foredrag at feie for min egen Dør. Derfor siger jeg, at dersom de venstrefindede Amtsraadsmedlemmer rundt om ville tage Sagen saaledes op, saa kan det være, at man vilde kunne naa det samme praktiske og virksomme Resultat som i Skanderborg Amt. Det maa jeg have Lov til at tale med om, naar

jeg netop har været med til at naae et Resultat, som er lige det stik Modsatte af det ærede Medlems Fantasier. Det var den Bemærkning, jeg fandt Anledning til at gjøre, og derfor har jeg ikke Noget imod, at vi ere komne ind paa denne Diskussion; thi hvad vi tale om her, det høres over hele Landet, og det kan da maaste bidrage til, at man tager Sagen op. Vi have taget Sagen op paa den Maade, jeg har nævnt, og Hof- og Statskalenderens Beretning maa være urigtig. — Det er nu ikke godt at diskutere med det ærede Medlem; thi naar Et ligger for, saa tager det ærede Medlem noget helt Andet op, og udbreder sig vidt og bredt derover, saa at Sagen faar en Størrelse og et Omfang, som ingenfinde er tilsigtet. Fordi jeg i Overensstemmelse med mine Partikæller — saaledes har jeg i alt Fald forstaaet det, og til Dels har jeg forfikkret mig om det, til Dels, siger jeg — tager Ordet for, at denne lille Lov skal gaa videre, idet vi mene, at hvis vi blande Valgmaaden til Laanebestyrelserne og mange andre Ting ind deri, saa bliver Resultatet, at vi ingen Lov faae, hvorledes kan det saa berettige det ærede Medlem i mindste Maade til at komme med den Udtalelse, at vi i Almindelighed og jeg specielt aldeles ubeset ville vedtage Love uden videre? Har det ærede Medlem noget somhelst Bevis for en saadan Udtalelse? Nu tale vi om den foreliggende Lov og holde os til Sagen, og her vil jeg da tilstaa som min Mening, at vi kunne tage denne Lov som et lille Fremskridt, om end langtfra et saa stort Fremskridt, som vi kunde ønske; men derfor vil jeg ikke tage mod den Frettesættelse, at vi fra det politiske Standpunkt, hvorpaa jeg staa i dette Dieblit, aldeles ubeset vilde sluge alle de Love, der komme for. Naar det ærede Medlem kan tillade sig slige fri Fantasier, saa vil jeg rigtignok indrømme, at det ærede Medlem sagtens kan faae Stof til et Foredrag, men saa vil jeg dog henstille til Thingets Bedømmelse, om det er mig, der er overlegen og deklamerer, eller om det er det ærede Medlem. Naar man skal op i saadanne Høider i Anledning af mine spagfærdige Udtalelser, saa veed jeg virkelig ikke, hvorledes det skal ende. Mine Bemærkninger gjaldt den her foreliggende Sag, og mine Bemærkninger gjaldt i Almindelighed kun dette, at vi ere i Forhandlingspolitiken, og naar vi saa kunne faae et virkeligt Fremskridt i demokratisk Retning, som jeg antager i det foreliggende Tilfælde, saa mene vi, at det er klogere at tage det end Intet at faae. — Det er de Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gjøre, og de hænge forjaaviddt sammen